

се счупи; дребни чурупченца тжжно плаваха въ малко жълто езерце! Врабцитѣ скоро забравиха за яйцето, но тѣ сѣ пакъ рѣшиха да си построятъ гнѣздо на ново мѣсто. Биди имаше твърдѣ особени вкусове: ней се много хареса горѣ, мѣстото надъ електрическата лампа въ новата градина. Цѣла недѣля работиха двѣтѣ врабчета надъ постройката на новото обиталище; и, безъ да се гледа на силния вѣтръръ, го свършиха благополучно. Мжчно можемъ си прѣдстави, какъ птичкитѣ могатъ да спятъ при силната свѣтлина на голѣмата лампа, що грѣеше надъ самото гнѣздо.

Биди изглеждаше доста доволна; за Ранди не може да се каже нищо — той сѣкашъ отдавна отвикна да има свое мнѣние. И всичко щѣше да бжде отлично въ сѣмейството, ако не бѣше ги постигнало ново нещастие: единъ день пластинката въ електрическата лампа догорѣ, и майсторътъ се покачи да поставя нова. Той снѣ въздушния дворецъ на Биди и Ранди, и го хвърли на боклука. Сенигерътъ или лѣстовичката биха се силно огорчили при такава жестока постѣпка, по енергията и бодростъта на врабчетата нѣматъ граници.

А нашата двойка си помисли, че, навѣрно градивото е било лошо, или гнѣздото негодно; въ всѣки случай, добрѣ ще бжде да си построятъ друго.

И ето — двѣ-три сламки Биди положи въ разклонението на единъ букъ въ сжщата градина. Съ това тя даде знакъ на Ранди, дѣ трѣбва да бжде бждещето мѣсто на постройката. Ранди отдавна знаеше, че неговото мнѣние не се зачита за нищо, затова той само запѣ своитѣ заучени пѣсни, и се отправи къмъ боклучния сандѣкъ да дири отбрано